

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 111/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Martinom Tyčom, Budovateľská 50, Prešov, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní sp. zn. B1-3C/27/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto nálezu. Sťažovateľ žiada prikázať mestskému súdu vo veci konať bez prietahov. Zároveň žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ podal 17. mája 2021 na Okresnom súde Bratislava I návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 780 000 eur s poukazom na to, že 15. mája 2020 podal návrh Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na mimosúdne vysporiadanie náhrady škody spôsobenej (podľa sťažovateľa) nesprávnymi rozhodnutiami Okresného súdu Svidník.

3. Vzhľadom na nečinnosť súdu podal sťažovateľ 20. augusta 2023 sťažnosť pre prietahy v súdnom konaní. Mestský súd v rámci prešetrenia sťažnosti konštatoval, že táto je dôvodná.

4. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o pasivite mestského súdu v napadnutom konaní, keď mestský súd podľa jeho slov nekoná už približne 3 a pol roka. Dosiaľ nevykonal jediný procesný úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej. Vec pritom nie je právne náročná, tvorí bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov a z jeho strany nedošlo ku konaniu, ktoré by marilo plynulosť alebo priebeh konania.

II.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľa

5. Mestský súd vo vyjadrení uviedol, že uznesením z 26. februára 2024 bolo podanie sťažovateľa vo výroku I odmietnuté (pretože svoje podanie neopravil tak, aby bolo zrejmé, čoho sa domáha) a vo výroku II žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. marca 2024. Sťažnosť teda považuje za nedôvodnú v plnom rozsahu, keďže vec je už viac ako rok právoplatne skončená.

6. Sťažovateľ v podanej replike poukázal na to, že ešte 17. marca 2023 podal ústavnú sťažnosť pre prietahy v konaní, avšak táto bola odmietnutá, pretože nebol zastúpený advokátom (III. ÚS 274/2024). Nie je si vedomý doručovania rozhodnutia, a to ani fikciou doručenia.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd už stabilne rozhoduje (napr. II. ÚS 12/01, I. ÚS 562/2015), že ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvá. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosti zásadne nevyhoví.

8. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy v nadväznosti na vyslovenie porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru je teda to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v konaní nedochádza, je daný dôvod na nevyhovenie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť (I. ÚS 410/2017), resp. jej nevyhovenie.

9. Ako vyplýva z doručeného vyjadrenia mestského súdu, vo veci sťažovateľa bolo právoplatne rozhodnuté uznesením z 26. februára 2024. Sťažovateľovi bolo toto uznesenie doručené 13. marca 2024 uplynutím úložnej lehoty, pričom posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na 28. marec 2024. Vzhľadom na to, že odvolanie nebolo podané, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. marca 2024. Vec teda bola právoplatne skončená zjavne predtým, ako bola podaná ústavná sťažnosť (27. januára 2025, pozn.).

10. Na týchto záveroch ústavného súdu nič nemení to, že predchádzajúca ústavná sťažnosť bola odmietnutá pre absenciu právneho zastúpenia (ešte v roku 2023, pozn.). Sťažovateľ zároveň

nepreukázal a ani netvrdil nič, čo by mohlo spochybniť fikciou doručenia. S ohľadom na uvedené ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu